

sikkert ogsaa fra Københavns Side sket under Forventning om, at man senere kunde naa frem til en virkelig fyldestgørende Løsning, at man senere fik den løftede Personbanelinie eller i alt Fald noget, som ganske paa samme Maade kunde fyldestgøre de paagældende Bydeles Trang til en virkelig tidssvarende Jernbanekommunikation.

Imidlertid haaber jeg, at det Lovforslag, som nu er forelagt, maa blive vedtaget her, og det er mig bekendt, at dette Haab ogsaa deles i de paagældende Bydele og da navnlig paa Frederiksberg. Man maa saa optage Forhandlinger om, hvordan man kan arbejde videre, og den højtærede Minister har allerede udtalt, at saadanne Forhandlinger vilde blive optaget fra Ministeriets Side. Jeg tvivler ikke om, at de fra den højtærede Ministers og hans Embedsmænds Side vil blive ført med Villie overfor de paagældende Bydele, og jeg tvivler paa den anden Side heller ikke om, at Københavns og Frederiksberg Kommuner vil gaa til Forhandlingen med samme gode Villie til at finde en Løsning. Jeg haaber imidlertid, at denne Løsning maa blive saaledes, at den enten paa den ene eller paa den anden Maade kan betegnes som en virkelig Løsning og ikke blot som en foreløbig Hjælp, som man dog ikke kan være tilfreds med, og som dog ikke fyldestgør de berettigede Krav fra de paagældende Bydele.

Ved Siden af Forhandlingen om, hvordan Jernbaneanlægene skal være, vil jo komme til at gaa en Forhandling om, hvad de paagældende Kommuner, København og Frederiksberg, rettelig maa bidrage til de paagældende Anlæg. Ogsaa i den Henseende vil man sikkert fra Kommunernes Side gaa til Forhandlingerne med en god Villie. Men det følger af sig selv, at man saavel fra Statens som fra Kommunernes Side maa veje mod hinanden, hvad man opnaar, og hvad man skal yde. Det er klart, at de to Ting maa og bør staa i Forhold til hinanden. Stilles der store Fordringer med Hensyn til, hvad man vil opnaa, maa man være belavet paa at betale til Gengæld derfor, og vil man paa den anden Side ikke yde noget, ikke betale noget fra sin Side, kan man heller ikke vente, at man skal faa særdeles meget fra den anden Side. Det er altsaa klart, at en saadan Afvejen af, hvad man giver, og hvad man modtager, maa finde Sted fra begge Sider, men jeg tvivler, som sagt, ikke paa, at det vil ske med en god Villie, og uden at der bliver Tale om gen-

sidigt Fedteri eller Prutten. Det er altsaa mit Haab, at man ved en Forhandling mellem Staten og de paagældende Kommuner maa komme til en endelig og for alle Parter tilfredsstillende Ordning. Hermed skal jeg da tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jørgen Hald: Alle er enige om, at en Forbedring af Trafikforholdene ved København og Frederiksberg er paatrængende nødvendig. Enhver, der har befattet sig med det Spørgsmaal, som dette Lovforslag angaar, har indrømmet, at det er nødvendigt at faa denne Forbedring gennemført. Derefter skulde man tro, at denne Sag ikke let kunde paabegyndes for tidligt. I det Udvalg, der i Folketinget var nedsat om denne Sag, har et Mindretal henpeget paa den Overenskomst, der skal finde Sted mellem Staten og de paagældende Kommuner, og ment, at den helst skulde sluttes, inden Lovforslaget vedtages. Jeg deler ikke denne Opfattelse. Jeg tror ikke, at der vil være foregrebet noget ved, at Lovforslaget vedtages, før Overenskomsten foreligger, jeg tror ikke paa nogen Maade, at det vil hindre eller skade en saadan Overenskomst. Ogsaa af den Grund kan jeg godt være med til at fremme Lovforslaget, før Overenskomsten foreligger. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Villie og hurtige Behandling.

Christiansen: Ogsaa jeg vil gerne give dette Lovforslag en Anbefaling med paa Vejen. Den ærede Ordfører for Venstre (Ejsing) brugte i sin Tale den Vending, at vi nu mod Slutningen af Samlingen mere eller mindre var underkastede Valgfeber, og at det ytre sig ved saa mange Slags Feber, blandt andet Jernbanefeber. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at betegne det foreliggende Lovforslag paa den Maade. Den Kommission, som har udarbejdet Lovforslaget, blev nedsat i 1915, altsaa for henved 3 Aar siden, og var sammensat af Statsbanernes Embedsmænd, Ingeniører og andre samt Repræsentanter for de interesserede Kommuner, og efter alt, hvad der foreligger, synes det, som om der af Kommissionens Medlemmer er gjort et meget omhyggeligt Arbejde for at finde den bedst mulige Løsning under de forhaandenværende Forhold, naar Omkostningerne ikke skulde blive for kolossale. Dette Arbejde har resulteret i det foreliggende Lovforslag.